

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6601

за изменение в частта за разноските

гр. София, 08.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в закрито заседание на 08.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

като разгледа дело номер **3995** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК.

С Решение №3281 от 19.05.2021г. АССГ 11 състав:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Х. К. срещу Решение №1040-21-253/12.03.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №РВ-3-21-00694838/20.12.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите, с което е разпоредено да възстанови неоснователно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, поради общо заболяване в размер на 8 426,01лв. главница и лихви.

ОСЪЖДА Р. Х. К. да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град сумата от 150 лв. /сто и петдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

На 05.07.2021г. по делото е постъпила молба от адв. П., с която иска решението да бъде изменено в частта за разноските, като бъде отменено осъждането за разноски. Счита, че липсата на изрична уредба в КСО, която да предвижда отговорност на жалбоподателя за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника означава, че такова не се дължи. Навежда аналогия с регламентацията по чл.10, ал.3 от ЗОДОВ и практиката на ВАС.

Постъпило е становище от юрк. Б., която възразява срещу изменение на решението в частта за разноските, развива аргументи, че разноски се дължат.

Съдът счита искането за допустимо, като подадено в срок, но за неоснователно.

Съгласно чл. 120, ал.1 и ал.2 за делата по тази глава осигурените лица и пенсионерите не внасят държавна такса. При уважаване на жалбата жалбоподателят има право да получи направените от него разноски и платеното възнаграждение за защита, съразмерно на уважената част. Следователно, за делата по глава Осем КСО, осигурените лица и пенсионерите не внасят държавна такса, но те не са освободени от заплащането на разноски. С оглед отхвърлянето на жалбата срещу административния акт, следва и отговорността на жалбоподателя за разноски по общите правила на АПК

– чл.143, ал.3 вр. С чл.78, ал.8 от ГПК. Аналогия с чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, според настоящия състав не следва да се прави, тъй като по реда на КСО осигурените лица и пенсионерите упражняват свои права, докато специалният ЗОДОВ урежда отговорност за вреди, причинени от държавата/общините по незаконосъобразен начин, където е оправдано да се улесни максимално достъпа до правосъдие на увредените лица.

Предвид изложеното и на основание чл. 248 от ГПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-ГРАД, 11 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането от адв. П. за изменение на решението в частта за разноските.
Определението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок.

СЪДИЯ: